

Værdi, er et Fantasteri, og det er neppe muligt, at den højtærede Finansminister tror paa det. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti tror jo ikke paa det, han tror ikke mere paa det, end at han siger: Ja, man kan aldeles ikke med nogen Sikkerhed regne paa, at den Beregning, der gøres i Bemærkningerne, holder Stik.

Naar man nu gaar til Vedtagelsen af dette Lovforslag, skal man vide, at der kun er to Ting, man opnaar derved: det ene er at fordyre Livet for Borgerne her i Landet, det andet er at skaffe Penge i Statskassen. Det sidste kan man jo ønske. Den ærede sidste Taler sagde, at det vilde være heldigt for Balancen, men saa vidt jeg har forstaaet den højtærede Finansminister, er Balancen til Stede, og saa behøver vi jo ikke de 16—17 Mill. Kr., den højtærede Finansminister regner med, for at tilvejebringe den. Der er for mig aldeles intet, der taler for dette Lovforslag, og det er umuligt for mig at tilraade at stemme for det. Loven synes at ville blive midlertidig paa den Maade, at Satserne skal indarbejdes i det Toldlovsforslag, som ligger i Folketinget, og som kaldes den tekniske Toldlov, og vi skal altsaa vedvarende have saa høje Toldsatser paa disse Varer, disse Nødvendighedsartikler, i alt Fald saa længe den nuværende Regering sidder. Og derom maa jeg dog endnu sige, at eet er at kunne hindre et Forslags Fremme eller at kunne sætte det igennem ved sin Majoritet, men hvis de to Ting ikke er enige, kunde det jo nok være, at dette Forslag, indarbejdet i Toldloven, blev vedvarende; hvis f. Eks. Folketinget senere vilde fjerne det, men Landstinget modsatte sig det, er der en ikke ringe Fare for, at Midlertidigheden meget hurtigt forsvandt.

Jeg maa maaske indskyde, at jeg aldeles ikke kan tiltræde den Betragtning, som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti gjorde gældende: at man nu skulde gaa til en Forandring af Toldloven henimod at gøre Toldsatserne afhængige af Guldpariteten. Foruden at jeg maa tro, at det praktisk næsten er uigennemførligt at have svingende Toldsatser — og det maatte man jo have, hvis, som man haaber, Kronens Værdi steg —, maa jeg

sige, at med den Toldafgift, vi i Øjeblikket har her i Landet, og som er tredoblet i Løbet af de sidste 10 Aar, skulde det dog vist være nok. Omkring ved 1913 laa det Beløb, man fik ind her i Landet ved Told, paa godt 30 Mill. Kr., men hvis vi regner med, at denne Lov vil give de 16—17 Mill. Kr., der er omtalt i Bemærkningerne, vil vi komme op paa en Toldafgift af henimod 90 Mill. Kr., og det maa dog vist siges at være nok her i Landet. Hvis en saadan Forhøjelse af Tolden skulde finde Billigelse hos den højtærede Finansminister, hvad jeg nu ikke kan tro, den vil gøre, maa jeg dog sige, at den vil finde den allerstørste Modstand fra den Gruppe, jeg tilhører.

Hvad det andet Lovforslag angaar, Lovforslaget om Omsætningsafgift af Motor-køretøjer, kan det ikke nægtes, at det er undergaaet Forbedringer i Folketinget. Alligevel har jeg store Betænkeligheder ved at stemme for det. I og for sig er det et reaktionært Forslag. Skatter og Afgifter, som gaar imod Brugen af Motor-køretøjer, er i Virkeligheden halv- eller helreaktionære, thi det er jo Fremtidens Køretøj, og det kan ikke nytte, at man nu ved Skatter og Afgifter søger at hemme det; Folk maa bruge det og vil bruge det. Det er ganske urimeligt, at der i en stor By som København ikke skulde kunne faas de Motor-drosker, der er nødvendige, men her lægges en uhyre Afgift paa Erhvervelsen af saadanne. Jeg har altsaa ikke Sympati for Lovforslaget, og naar jeg stemmer for det, er det kun ud fra den Betragtning, at jeg mener, der efter de Forbedringer, som er opnaaet, kan være en Art Forpligtelse for dem, der har opnaaet dem — og dertil hører mit Parti —, til at stemme for Lovforslaget. Dernæst vil jeg ikke nægte, at naar jeg kan stemme for det, er det, fordi Loven kun skal gælde et Aar, og det er mit Haab, at den aldrig nogen Sinde skal komme til at vare længere. I det Aar tror jeg nu ikke, Loven vil give synderlig meget i Statskassen, eftersom der neppe bliver solgt særdeles mange nye Biler. Derimod vil der blive en livlig Handel med de brugte, naar der ikke bliver nogen Omsætningsafgift af disse. Derfor kan jeg ikke tænke mig, at de 5—6 Mill. Kr., den højt-